Je-li člověk nešťastný a nespokojený, tak se naučil tomu, co mu bylo vtloukáváno do hlavy

»Billy« Eduard Albert Meier

Symbol Učení Tvořivé energie: Štěstí/Štěstěna

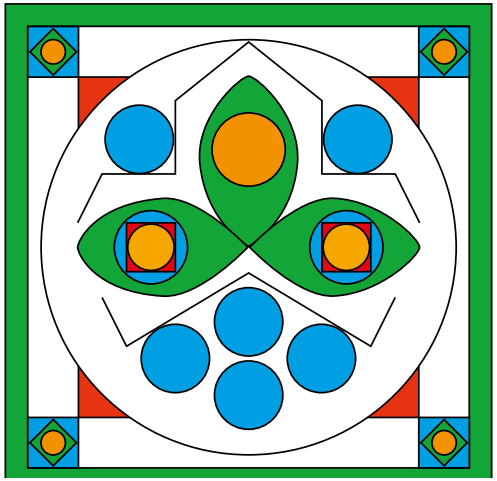

Symbol Učení Tvořivé energie: Spokojenost

Originální pramen: BEAM-Portal
Překlad: FIGU Studiengruppe Česká republika
Staženo z webových stránek: http://cz.figu.org
Kontakt: info@cz.figu.org

© FIGU 2015–německý originál, 2024/2026 – česky
Některá práva vyhrazena.
Pokud není uvedeno jinak, je toto dílo licencováno dle:
www.figu.org/licenses/by-nc-nd/2.5/ch/
Nekomerční využití je proto výslovně povoleno bez dalšího autorského svolení.

Originál vydán v nakladatelství Věk Vodnáře (Wassermannzeit-Verlag),
»Svobodné zájmové společenství«, Semjase-Silver-Star-Center, CH-8495 Schmidrüti ZH

Wenn der Mensch unglücklich und unzufrieden ist, dann hat er das gelernt, was ihm eingehämmert wurde

Wenn der Mensch ab seiner Kindheit unglücklich und unzufrieden war und es auch noch heute ist, dann hat das seinen Grund darin, dass er schon sehr früh, wie auch im Laufe seiner Jugendzeit und seines Erwachsenseins, gelernt hat, achtsam darauf zu achten, was seine Erziehenden und auch Mitmenschen ihm in bezug auf ‹richtig› und ‹falsch› einhämmerten. Dies konnten sie tun – und können es vielleicht auch heute noch, wenn er noch unter deren Einfluss steht –, weil er von ihnen abhängig war oder noch immer ist. Dass er sich jedoch schon in seiner Kindheit, Jugendzeit und auch im Erwachsensein immer bewusst oder unbewusst irgendwie abwehrend verhalten hat und das wohl auch jetzt noch tut, hat ihn bewusstseins-gedanken-gefühls-psychemässig überleben lassen.

Tatsache ist also, dass er über all die Jahre seiner bisherigen Lebenszeit hinweg gelernt hat, sich von unangebrachter Kritik und Zurückweisungen von seiten seiner ihn früher Erziehenden sowie anderweitig ihn Belehrenden und Beratenden etwas abzugrenzen. Ein Handeln seinerseits, das bewirkte und vielleicht auch heute noch bewirkt, dass jene, welche ihn erzogen, belehrt und beraten haben – oder dies noch heute tun –, zufrieden mit ihm waren und ihn zumindest nicht mit bösen Worten beharkten und nicht unflätig kritisierten resp. dies auch heute nicht tun. Doch wenn nun angenommen wird, dass das Ganze der Vergangenheit angehöre, dann soll nunmehr nur die Rede vom Vergangenen sein. Also ist aus dieser Sicht betrachtet alles schon lange her und in eine Zeit zurückgesetzt, eben das, dass er dem Anpassen, dem Denken und den Wünschen anderer Folge leisten und nach deren Geige tanzen musste.

Dabei hat er zumindest in unbewusster Weise das negative Vergangene, das ihm aufgebürdet und eingehämmert wurde, nicht vergessen, folglich es ihn noch heute belastet und ihn unglücklich

Je-li člověk nešťastný a nespokojený, tak se naučil tomu, co mu bylo vtloukáváno do hlavy

Pokud byl člověk od doby svého dětství nešťastný a nespokojený a je ještě i dnes, tak je tomu tak z toho důvodu, že se již ve velmi útlém věku a rovněž i v průběhu svého mládí a své dospělosti naučil pozorně dbát na to, co mu jeho vychovatelé a rovněž i jeho spolubližní vtloukávali do hlavy ohledně toho, co je »správné« a co »chybné«. A to mohli dělat proto, že na nich byl závislý – anebo to mohou možná dělat i dnes, je-li doposud pod jejich vlivem. Nicméně díky tomu, že již ve svém dětství, mládí i dospělosti projevoval vždy vědomě nebo nevědomě jakýsi druh obranného chování a že ho patrně projevuje ještě i nyní, byl a je schopen ve svém vědomí, svých myšlenkách, pocitech a psychice přežívat.

Faktem tedy je, že se v běhu všech let svého dosavadního životního údobí naučil poněkud se ohraničovat před nemístnou kritikou a zamítáním ze strany těch, kteří jej dříve vychovávali, nebo těch, kteří jej poučovali a radili mu. Toto jeho jednání způsobovalo a možná i dnes ještě způsobuje, že ti, kteří jej vychovávali, poučovali a kteří mu radili – nebo to činí ještě i dnes – s ním byli spokojení a alespoň na něj tvrdě nedotírali zlými slovy a hrubě jej nekritizovali, resp. tak nečiní ani dnes. Avšak když se člověk nyní domnívá, že to vše náleží minulosti, tak o tom má nadále hovořit pouze v čase minulém. Z tohoto úhlu pohledu probíhalo tedy to vše už kdysi dávno a uplynulo to do minulosti, tedy právě to, že se člověk musel přizpůsobovat druhým a řídit se jejich myšlením a přáními a že musel tancovat, jak oni pískali.

Přitom ty negativní minulé věci, jež mu byly uvalovány na bedra a vtloukávány do hlavy, nezapomněl, alespoň na nevědomé úrovni, a proto jej ještě i dnes zatěžují a činí

und unzufrieden macht, ohne dass ihm vielleicht der Ursprung dafür bewusst ist. Tatsache ist aber, dass er die in seiner Kindheit, Jugendzeit und u.U. auch im Erwachsensein eingehämmerten Verhaltensweisen und negativen Reaktionen anderer nicht abschätzen konnte, folglich er auch deren Kritik und Verletzungen nicht zu vermeiden vermochte. Das Ganze hat sich so sehr tief in ihm eingeprägt und bestimmt heute weitgehend sein unglückliches und unzufriedenes Leben, und zwar in bezug auf sich selbst sowie das Dasein und die Mitmenschen.

Natürlich hat er, ob er es nun wahrhaben will oder nicht, bereits in seiner Kindheit und Jugendzeit gegen Gebote, Normen, Regeln, Verbote und Verordnungen usw. seiner Eltern oder sonstig Erziehenden und seiner Pädagogen immer wieder einmal rebelliert, was sich wahrscheinlich so auch in seinem Erwachsensein gegenüber Vorgesetzten usw. ergeben hat. Jedenfalls aber hat es sich so ergeben in seiner Kindheit mit der sogenannten Trotzphase, wie aber auch in der Zeit der Pubertät. Und wenn er sich daran zurückerinnern kann oder will, dann muss er zugeben, dass er oft schon in Abwehrstellung gegangen ist, ehe jemand etwas von ihm forderte oder wünschte. Daraus hat er zwar nicht immer, doch zumindest oft Nutzen gezogen, denn sein Verhalten führte dazu, dass er mehr Beachtung bekommen hat als sonst.

Das Ganze war aber auch ein Prozess, um herauszufinden, was er eigentlich selbst gewollt hat. Grundsätzlich hatte er jedoch keine grosse Erfolge damit, und wenn er heute unglücklich und unzufrieden ist, dann besagt das, dass das auch heute noch der Fall ist und dass ihm das bis heute in seinem gegenwärtigen Leben auch nicht gelungen ist. Also kann er in dieser Beziehung keinen Siegesgesang anstimmen, sondern er muss jetzt erst mit all seiner Energie und Kraft beginnen, selbst den Mut aufzubringen, um in Eigeninitiative selbst etwas für sein Glücklichsein und seine Zufriedenheit, wie auch für seine innere Freiheit und Harmonie und für seinen inneren Frieden zu tun.

jej nešťastným a nespokojeným, aniž by si patrně uvědomoval příčinu tohoto faktu. Skutečností ale je, že způsoby chování, jež mu byly v jeho dětství, mládí a eventuálně i v dospělosti vtloukávány do hlavy, a ani negativní reakce druhých, nedokázal odhadnout, a tudíž se ani nebyl schopen vyvarovat kritiky a zraňování z jejich strany. To vše se mu velmi hluboce vštípilo a dnes to zásadní měrou určuje jeho nešťastný a nespokojený život, a to jak ve vztahu k jeho vlastní osobě, tak ve vztahu k životu, existenci a jeho spolubližním.

Je tomu samozřejmě tak, ať už si to chce sám přiznat nebo nikoliv, že se člověk již ve svém dětství a mladosti opakovaně vzpíral proti příkazům, normám, pravidlům, zákazům a nařízením atd. svých rodičů nebo jiných vychovatelů či pedagogů, což pravděpodobně činil i ve své dospělosti ve vztahu k nadřízeným atd. V každém případě tak ale činil ve svém dětství v rámci takzvané fáze vzdoru, jakož ale i v období své puberty. A pokud si na to dokáže nebo chce vzpomenout, tak musí přiznat, že obranný postoj zastával často ještě dříve, než od něj někdo něco požadoval nebo si od něj něco přál. Z toho ne vždy, ale přinejmenším často těžil užitek, neboť jeho chování vedlo k tomu, že si jej druzí všímali více než jindy.

To vše ale představovalo rovněž proces, při němž pátral po tom, co vlastně chtěl on sám. V zásadě s tím však neměl valné úspěchy, a pokud je dnes nešťastný a nespokojený, tak to svědčí o tom, že je nemá ani dnes a že se mu do dnešní, současné doby jeho života jeho postup nedařil. V tomto ohledu tedy nemůže pět vítěznou ódu, ale musí nyní teprve vší svou energií a silou sám začít vynakládat odvahu k tomu, aby na základě vlastní iniciativy sám něco dělal pro svoji šťastnost a spokojenost, a rovněž i pro svoji vnitřní svobodu a harmonii a svůj niterní mír.

Dies ist der Weg, den er gehen muss, und das bedeutet, dass er sich im Bewusstsein und mit seinen Gedanken und Gefühlen vorbeugend von dem distanzieren muss, was die Mitmenschen nicht an ihm sehen wollen, eben bezogen auf sein Unglücklichsein und seine Unzufriedenheit, die nicht nur ihm selbst, sondern auch den Mitmenschen drastisch ‹auf den Wecker› gehen. Es sind aber auch alle falschen Verhaltensweisen, die aus dem ganzen Negativen hervorgehen, folglich er diese erkennen und ihrer bewusst werden muss, um sie zu vermeiden und um durch sie nicht unangenehm aufzufallen.

Effectiv hat er es selbst in der Hand, sich glücklich und zufrieden zu machen und sich in seinem Innern und Äussern so zu geben, dass niemand schlecht über ihn denkt und auch nicht wahrnimmt, wie es im einen oder andern Moment moralisch gerade um ihn steht. Also muss er sich dem wahren Leben anpassen und alle seine eigenen wertvollen Impulse, Sehnsüchte, Verlangen und Wünsche in bezug auf ein ausgeglichenes, glückliches und zufriedenes Leben an erste Stelle setzen. Und tut er das, dann muss er nicht ängstlich darauf achten, nicht aufzufallen und bei den Mitmenschen schlecht anzukommen. Also muss er auch nicht mehr traurig sein und nicht seine Trauer auf seinem Antlitz spiegeln lassen.

Grundsätzlich muss er sich, wenn er unglücklich und unzufrieden ist, in gutem Mass um seinen inneren Frieden, um seine innere Freiheit und Harmonie bemühen, indem er sich dem Wandel dafür hingibt, sich allem wertvollen Neuen zuwendet und alles negative Alte der Vergangenheit eben Vergangenes sein lässt und sich nicht mehr darum kümmert. Er muss genau das tun, was er in bestem, gutem und positivem Sinn für sich wünscht und tatsächlich auch für sich tut, denn das ist der springende Punkt, denn er muss nicht in positiver Weise etwas wollen, sondern er muss es tun. Sein diesbezügliches Problem besteht nämlich darin, dass er dies noch nicht weiss und folglich auch nicht danach handeln kann, denn erst das Wissen darum bringt ihn zu diesem Handeln, und dies auch erst dann, wenn er den direkten Weg zu seinen eigenen Wünschen und deren

Toto je cesta, kterou se musí dát, a to znamená, že se musí ve svém vědomí a svých myšlenkách a pocitech preventivně distancovat od toho, co na něm nechtějí vidět jeho spolubližní, tedy právě ve vztahu k jeho nešťastnosti a nespokojenosti, která drasticky »leze na nervy« nejen jemu samotnému, ale i jim. Z celého toho negativního úhrnu ale vycházejí i všechny chybné způsoby chování, a tudíž je musí člověk rozpoznat a uvědomit si je, aby se jich varoval a aby kvůli nim nebudil nepříjemně pozornost.

Vskutku drží člověk sám ve své moci, aby se učinil šťastným a spokojeným a aby se ve své vnitřní i vnější sféře projevoval tak, aby o něm nikdo špatně nesmýšlel, a aby ani nikdo nevnímal, jak na tom v tom či onom okamžiku zrovna morálně je. Člověk se tedy musí přizpůsobit pravému životu a stavět na první místo všechny své vlastní cenné impulzy, tužby, požadavky a přání ohledně vyrovnaného, šťastného a spokojeného života. A bude-li tak činit, potom nemusí úzkostlivě dbát na to, aby nebudil pozornost a aby svými spolubližními nebyl špatně přijímán. Pak tedy ani už nebude muset být smutný a zrcadlit na své tváři zármutek.

Je-li člověk nešťastný a nespokojený, tak musí v zásadě dobrou měrou usilovat o svůj niterní mír, svoji vnitřní svobodu a harmonii tím, že se bude oddávat proměně k těmto hodnotám vedoucí, že se bude přiklánět ke všemu novému, co jest cenné, a že všechny staré negativní věci minulosti nechá v minulosti a již se o ně nebude starat. Musí činit přesně to, co si pro sebe v nejlepším, dobrém a pozitivním smyslu přeje, a to musí pro sebe vskutku i dělat, neboť toto je klíčový bod: Nemusí pozitivně něco chtít, ale musí to činit. Jeho problém v tomto ohledu spočívá v tom, že to ještě neví, a že tedy podle toho ani nedokáže jednat, neboť teprve vědomost o této věci jej přiměje k tomuto jednání, a to také teprve tehdy, když půjde přímou cestou ke svým vlastním přáním a k jejich uskutečňování. To ale rovněž znamená, že musí jednat ze své vlastní lásky k sobě

Verwirklichung geht. Das aber bedeutet auch, dass er aus eigener Liebe zu sich selbst handeln muss, denn nur dann fühlt sich in ihm alles stimmig für dein neues, gutes und positives Verhalten.

Der Wille seines Verstandes muss aus der Erlebniswelt das Neue, Bessere, Gute, Positive und Wertvolle verwirklichen, und zwar frei von Angst und Furcht, frei von verdrängten Gedanken- und Gefühlswerten sowie frei von Trauer und Wut. Und wenn er das tut, der er von früher her in seinem Innern verletzt ist, dann findet er einen sehr guten Weg in die Zukunft seines Lebens und des Daseins. Dann findet er hinaus aus seiner ihm selbst erschaffenen Hölle seiner Unglücklichkeit und Unzufriedenheit sowie aus seinem inneren Unfrieden, der inneren Unfreiheit, Disharmonie und all seiner Verletzungen.

Der Mensch muss sein Leben in die richtigen Bahnen lenken und allein das tun, was richtig ist, denn es hat weder einen Sinn noch bringt es ihm Nutzen, wenn er sich einfach an die Gegebenheiten und an das anpasst, was er eben tut oder nicht tut. Tut er es aber trotzdem und passt er sich einfach an und tut unbewusst nur das, wonach ihm gerade zu Mute ist, dann macht er aus sich keinen glücklichen und zufriedenen Menschen. Gegenteilig macht er sich in dieser Weise erst recht unglücklich und unzufrieden, weil er auf diese Art unbewusst in all seinen Ängstlichkeiten, in seiner Traurigkeit sowie in seiner Verletzbarkeit und Wut aus seiner vertrackten Kindheit, Jugendzeit und aus seinem leidvollen jungen Erwachsensein dahingeht, wodurch er zu lieblosen Gedanken, Gefühlen und Handlungen angetrieben wird, die seine Psyche verletzen. Er ist sich seines diesbezüglichen inneren Zustandes nicht bewusst, weshalb er sich nicht seiner selbst annimmt und nicht positiv lernt, sich selbst und das Leben sowie das Dasein zu lieben.

Das ist der Grund dafür, dass er von all dem beherrscht wird, was sich an Bösem, Negativem, Schlechtem, Unglücklichem und Unzufriedenem in seiner Kindheit und Jugendzeit sowie in seinem jungen Erwachsensein eingeprägt hat. Effectiv muss das aber nicht sein,

samému, jelikož pouze tehdy v sobě bude cítit celkový soulad pro uskutečňování svého nového, dobrého a pozitivního chování.

Člověk musí z vůle svého rozumu realizovat ze světa svých prožitků to, co je nové, lepší, dobré, pozitivní a hodnotné, a to v oproštění od strachu a bázně, od potlačovaných myšlenkových a citových statků a od smutku a vzteku. A bude-li tak člověk, jenž je ve svém nitru z dřívějších dob zraněn, činit, tak nalezne velmi dobrou cestu do budoucnosti svého života a existence. Potom nalezne východisko z pekla své nešťastnosti a nespokojenosti, které si v sobě sám vytvořil, jakož i ze svého vnitřního nepokoje, niterní nesvobody, disharmonie a všech svých zranění.

Člověk musí svůj život usměrnit do správných kolejí a činit pouze to, co je správné, neboť přizpůsobovat se jednoduše daným věcem a tomu, co právě sám činí nebo nečiní, postrádá smysl, a ani mu to nepřináší užitek. Pokud tak ale bude přesto jednat a bude se jednoduše přizpůsobovat a činit nevědomě pouze to, co je mu zrovna po chuti, tak ze sebe neudělá šťastného ani spokojeného člověka. Naopak se bude tímto způsobem o to více činit nešťastným a nespokojeným, protože se bude nevědomky oddávat všem svým úzkostlivostem, svému smutku, své zranitelnost a vzteku vycházejícímu z jeho složitého a zapeklitého dětství a mládí a jeho strastiplné mladé dospělosti, což jej bude podněcovat k bezcitným myšlenkám, pocitům a skutkům, jež budou zraňovat jeho psychiku. Člověk si tento svůj vnitřní stav neuvědomuje, a proto se neujímá sebe samotného a neučí se pozitivně tomu, aby miloval sebe samého, život a existenci.

Z tohoto důvodu je ovládán vším zlým, negativním, špatným, nešťastným a nespokojeným, co si vštěpoval ve svém dětství a mládí, jakož i ve své mladé dospělosti. Tak to ale vskutku být nemusí, neboť člověk se může

denn er kann und muss aus seinem Bewusstsein heraus lernen, nicht mehr nach den alten Erfahrungen und deren Erlebtem zu leben, sondern er muss darauf bedacht sein, aus sich selbst heraus genug Liebe zu bekommen, damit er nicht aus sich selbst heraus zu kurz kommt und er sich nicht selbst enttäuscht. Nur dadurch kann er sich von all dem befreien, was ihn verletzt und in seinen Gedanken und Gefühlen vergewaltigt und ihm bis tief in die Psyche hinein Wunden geschlagen hat. Und er muss sich klar und deutlich bewusst sein, dass, solange diese Wunden nicht durch ihn selbst und damit durch seine Gedanken und Gefühle geheilt sind, sein Leben keine bessere Wendung hin zum Glücklichsein und zur Zufriedenheit nehmen wird. Und auch das Zusammenleben mit jenen Menschen, die ihm in seiner Kindheit, Jugendzeit oder im jungen Erwachsensein Übel angetan haben, wird für ihn schmerzvoll bleiben.

Also hat er nur die eine und einzige Möglichkeit, sich von allem Alten und ihn schmerzlich Belastenden zu befreien, indem er sich Neuem und Wertvollem zuwendet, daraus lernt und dadurch alles aus seiner Vergangenheit auflöst, das ihn bewusst oder unbewusst quält. Das aber bedeutet, dass er sich all der Zusammenhänge bewusst werden und sich bemühen muss, sein eigenes Leben zu führen und nicht mehr allein darauf bedacht zu sein, einzig anderen Menschen alles recht zu machen. Also muss er das leben, was ihm selbst Freude und ihn glücklich und zufrieden macht, weil ihm nur das allein wirkliche Erfüllung bringt. Die Suche und die Sucht sowie der stete Versuch nach Anerkennung sowie nach Bestätigung und Liebe von anderen Menschen muss er beenden und alles einzig und allein auf sich selbst ausrichten, weil er sich selbst Anerkennung, Bestätigung und Liebe geben muss. Kritik anderer, die ihn davon abhalten wollen, muss er zurückweisen, denn er ganz allein muss in bezug auf sich selbst wissen und zu sich ehrlich sein, was er in seinem Alltag und hinsichtlich seiner eigenen Entwicklung bezüglich seiner Gedanken--Gefühls-Psychewelt macht.

Allein sein gesunder Verstand sagt ihm, was er zu tun hat, um glücklich und zufrieden zu sein. Seinem Verstand jedoch zu folgen und

a musí ze svého vědomí učit tomu, aby již nežil podle starých zkušeností a z nich pramenících prožitků, jelikož musí dbát o to, aby dostával ze sebe samého dostatek lásky, aby ze sebe samého nepřicházel zkrátka a aby se sám nezklamával. Jen tak se bude moci osvobodit od všeho, co jej zraňuje, co jej ve vlastních myšlenkách a pocitech znásilňuje a co mu způsobilo rány až do hloubi jeho psychiky. A musí si jasně a zřetelně uvědomovat, že dokud si tyto rány on sám, a tedy svými vlastními myšlenkami a pocity, nezahojí, tak jeho život nedozná obratu k lepšímu směrem ke šťastnosti a spokojenosti. A také soužití s lidmi, kteří mu v jeho dětství, mládí či mladé dospělosti působili zlé věci, pro něj bude zůstávat bolestivým.

Má tedy pouze jednu jedinou možnost, jak se oprostit od všeho starého a všeho, co jej bolavě zatěžuje, a ta spočívá v tom, že se obrátí k tomu, co jest nové a hodnotné, že se z toho bude učit a že tak rozřeší a odstraní všechno to ze své minulosti, co jej vědomě či nevědomě souží. To ale znamená, že si musí uvědomit všechny tyto souvislosti a snažit se o to, aby vedl svůj vlastní život a aby již nedbal pouze o to dělat všechno podle představ druhých lidí. Musí tedy žít podle toho, co mu samotnému působí radost a co jej činí šťastným a spokojeným, jelikož jen a pouze to mu bude přinášet skutečné naplnění. Musí skoncovat s tím, aby vyhledával uznání, potvrzení a lásku od ostatních lidí, a aby po těchto věcech závisle bažil a ustavičně se pokoušel jich dosáhnout, a musí se ve všem zaměřovat výhradně a pouze na sebe samotného, protože si uznání, potvrzení a lásku musí dávat sám. Kritiku těch, kteří jej od toho chtějí zdržovat, musí odmítnout, neboť jen a pouze on sám musí ohledně sebe vědět, co bude dělat ve svém každodenním životě a po stránce svého vlastního vývoje ve svém myšlenkovém, pocitovém a psychickém světě, a musí být v tomto ohledu k sobě poctivý.

Pouze jeho zdravý rozum mu řekne, co musí činit, aby byl šťastný a spokojený. K tomu, aby se řídil svým rozumem

in richtiger Weise zu schalten und zu walten, das bedarf seiner eigenen Aufrichtigkeit und Besinnung, wie auch seines Mutes und der notwendigen Zeit, die er sich nehmen muss, um alles sehr genau zu prüfen und richtig einzuschätzen. Er muss prüfen, wie er lebt, in welchem Lebensbereich er sich selbst ist, bei welchen Menschen er sich wohlfühlt, wo er sich nicht in irgendeiner Weise in bezug auf sein Verhalten verstellen und wo er seine Meinung vertreten kann und muss, und wie und wo er das leben kann, was er wirklich will und was ihn liebevoll, friedlich, freundlich, frei, froh, glücklich, harmonisch und zufrieden macht.

Wenn er aufrecht, froh, frei, glücklich und zufrieden durch sein Leben gehen will, muss er seine Aufrichtigkeit gegenüber sich selbst und seinem ehrlichen Wunsch nach wahrem Leben selbst entscheiden. Diese Aufrichtigkeit, diese Ehrlichkeit in bezug auf sich selbst, muss er streng pflegen, damit er sich selbst ebensowenig belügt wie auch nicht seine Mitmenschen. Er darf sich nicht selbst belügen, und zwar auch dann nicht, wenn er sich oft dazu verleitet sieht und er sich dadurch selbst betrügt, wenn er es trotzdem tut. Das darf er aber nicht tun, sondern er muss sich selbst trauen und ehrlich zu sich selbst sein, denn nur dadurch ist es ihm möglich, dass er seinen eigenen Weg gehen kann.

Er muss dabei das Zentrum seiner eigenen Aufmerksamkeit sein und dabei nicht schmerzlich über Jahrzehnte zurückschauen, in denen er gelitten hat und er sich nur um andere kümmern musste, weil sie das von ihm verlangten und er dadurch sich selbst verloren hat. Das hat sich niemals gelohnt, gegenteilig war er dadurch nur frustriert und wurde zu einem Menschen, der traurig einherging und versäumt hat, sich selbst zu lieben und einen eigenen neuen Weg im Leben durch das Dasein zu gehen. Das aber erfordert viel Mut, denn nur dann, wenn er diesen aufbringt und er sich bewusst dem neuen Weg zuwendet und ihn auch tatsächlich beschreitet, kann er aus seiner alten und vertrackten Lebens- und Verhaltensweise ausscheren und effectiv auch ausbrechen. Und tut er das wirklich, dann verlässt er seine alte unglückliche und unzufriedene

a aby správně jednal a působil, musí však být sám upřímný a uvážlivý a také odvážný, přičemž si musí také vyhradit nezbytný čas k tomu, aby vše velmi přesně prověřil a správně vyhodnotil. Musí si prověřit, jak žije, v jaké životní oblasti je sám sebou, u jakých lidí se cítí dobře, kde nemůže a nemusí svým chováním nic předstírat, kde může a musí zastupovat své mínění a jakým způsobem a kde může žít tak, aby to skutečně odpovídalo jeho vůli a aby ho to činilo láskyplným, pokojným, přátelským, svobodným, veselým, šťastným, harmonickým a spokojeným.

Chce-li člověk kráčet svým životem zpříma, vesele, svobodně, šťastně a spokojeně, tak se musí sám rozhodnout pro to, že bude upřímný jak k sobě samému, tak ve vztahu ke svému poctivému přání dosáhnout pravého života. Tuto upřímnost, tuto poctivost k sobě samému musí přísně pěstovat, aby neobelhával ani sebe, ani své spolubližní. Člověk nesmí sám sebe obelhávat, a to ani tehdy, když se k tomu cítí být sváděn – což se často stává –, protože v opačném případě bude podvádět sám sebe. To ale činit nesmí, neboť musí sám sobě důvěřovat a být k sobě upřímný, protože jen tehdy bude schopen jít po své vlastní cestě.

Musí stát ve středu své vlastní pozornosti a při tom se bolestně neohlížet po minulých dekádách, v nichž trpěl a musel se starat jen o ostatní, protože to po něm požadovali, v důsledku čehož ztrácel sám sebe. To se nikdy nevyplácelo; naopak byl kvůli tomu jen frustrován a stal se člověkem, který se oddával smutku a promeškával příležitost milovat sebe samého a kráčet v životě svou vlastní novou cestou skrze existenci. To ale vyžaduje hodně odvahy, neboť jen tehdy, když ji člověk vynaloží, když se vědomě přikloní k této nově cestě a skutečně po ní i vykročí, se bude moci odklonit od svého starého a zapeklitého způsobu života a chování a fakticky se z nich i plně vymanit. A pokud to skutečně učiní, tak opustí starý nešťastný a nespokojený způsob, jakým vedl svůj život, který přizpůsoboval jednak

Lebensführung, die er einerseits seinen alten Wunden aus seiner Kindheit, Jugendzeit und seinem jungen Erwachsensein und anderseits der breiten Masse seiner Mitmenschen angepasst hat, die in der Regel auch ihrerseits nicht die Glücklichsten und Zufriedensten sind, was sie wohlweislich jedoch zu verbergen wissen.

Und diese sind es geradezu – wie auch jene aus seiner Vergangenheit, die ihn gepiesackt haben –, die ihn für sein Lernen und besseres Lebensverhalten beneiden und ihm für sein neues und positives Verhalten kein Lob spenden werden. Das muss er sich klar sein, denn es macht ihnen Angst, wenn er nicht mehr in Einigkeit mit ihnen und ihrem eigenen falschen Lebensverhalten einhergeht und er sie ihr eigenes verkehrtes und lebensfremdes Spiel treiben lässt. Und wenn er nunmehr sein eigenes Leben in bessere Bahnen lenkt, glücklich und zufrieden wird und ihr lebensverkehrtes Spiel nicht mehr mitmacht, dann muss er sich klar sein, dass er neue Freunde suchen muss, und zwar diesmal ehrliche, gute und wahre Freunde, die ihn nicht als anormal und verrückt beschimpfen, weil er fortan in Glücklichkeit und Zufriedenheit lebt. Er ist wahrlich nicht anormal und nicht verrückt, wenn er sich zum Besseren und Guten und damit zu einem lebenswerten Lebensverhalten entwickelt, das ihn glücklich und zufrieden macht.

Folgedem muss er sich auch nicht auf den Zynismus einlassen, der ihm von all jenen Verstandes- und Vernunftarmen entgegengebracht wird, die den eigenen Weg zur untadeligen Eigenliebe, zur inneren Freiheit sowie zum inneren Frieden, zum wahren eigenen Glücklichsein, zur wohltuenden Harmonie und zur Zufriedenheit nicht finden. Und wenn ihn diese Unwissenden und Stänkerer als anormal, naiv, verrückt und weltfremd beschimpfen, dann muss er sie das ruhig tun lassen und ihnen mit Dank antworten, als wären ihre Angriffigkeiten blanke Komplimente. Tatsächlich wissen sie es einfach nicht besser, weil sie selbst in einem schlechten Lebensfahrwasser sind, auf dem sie ihr Lebensschiff in einer brodelnden See der Unglücklichkeit und der Unzufriedenheit steuerlos dahintreiben lassen. Sie begreifen ihn nicht, weil sie selbst auf den ab-

svým starým ranám z dětství, mládí a mladé dospělosti a jednak široké mase svých spolubližních, kteří zpravidla ani sami nejsou nejšťastnější a nejspokojenější, což ale dokážou záměrně skrývat.

A právě tito spolubližní, stejně jako ti z jeho minulosti, kteří jej sužovali, jsou těmi, kteří mu závidějí, jak se učí a že dosahuje lepšího životního chování, a ti jej za jeho nové a pozitivní chování nebudou nikterak chválit. To si musí člověk uvědomovat, neboť těmto bližním nahání strach, že s nimi a jejich vlastním chybným životním chováním již není ve shodě a že je nechává hrát jejich vlastní pokřivenou a životu odcizenou hru. A když bude člověk nadále svůj vlastní život uvádět do lepších kolejí, začne být šťastný a spokojený a jejich životně převrácené hry se již nebude účastnit, tak si musí být jasně vědom toho, že si bude muset hledal nové přátele, a sice tentokrát ty upřímné, dobré a pravé, kteří mu nebudou nadávat, že je nenormální a šílený, protože nadále žije šťastně a spokojeně. On vpravdě nenormální ani šílený není, pokud se vyvine k lepšímu a dobrému, a tím pádem k životnímu chování, které je hodné života a které jej činí šťastným a spokojeným.

Z toho důvodu ani nemusí přistupovat na cynismus, který budou projevovat všichni rozumově a úsudkově chabí lidé, kteří vlastní cestu k bezúhonné sebelásce, niterní svobodě, vnitřnímu míru, pravé vlastní šťastnosti, blahodárné harmonii a spokojenosti nenalézají. A když jej budou tito nevědoucí lidé a rýpalové osočovat z toho, že je anormální, naivní, šílený a odcizený světu, tak je to musí klidně nechat dělat a odpovídat jim díkem, jako by jejich útočnosti byly ryzími komplimenty. Vskutku to tito lidé jednoduše sami nevědí lépe, protože se sami plaví ve špatných životních vodách, v nichž nechávají nekontrolovaně zmítat loď svého života, ve vroucím moři nešťastnosti a nespokojenosti. Oni člověka nechápou, protože se sami ženou po vyjetých kolejích své nešťastnosti a nespokojenosti a svůj život, ve-

gefahrenen Schienen ihres Unglücklichseins und ihrer Unzufriedenheit dahinschliddern und ihr diesbezügliches Leben als normal betrachten. Sie haben selbst nicht die Kraft und nicht den Mut, selbst etwas für ihr eigenes Wohl und für ein besseres Leben zu tun, folglich sie nicht als leuchtendes Beispiel vorangehen und nicht den Weg der Freude sowie des eigenen Friedens, der Liebe und Harmonie in einem wahren Glücklichsein und in Zufriedenheit gehen und kein erfülltes Leben führen können.

Also achte er ihrer nicht, wenn sie ihm Häme entgegenbringen, denn dies tun sie aus Unverstand und Unvernunft und zudem nicht gegen ihn, sondern für sich selbst. Und wenn er sich ihnen gegenüber richtig verhält und er von all dem abrückt, was sie ihm an Beschimpfungen und Vorwürfen anwerfen, dann muss er immer daran denken, dass er sich erst recht aus den Fängen seiner üblen Gedanken-Gefühlswelt aus der Vergangenheit befreien muss und er sich nicht mehr damit belastet, weil er nur dadurch gewinnen und froh, glücklich und zufrieden werden kann. Also muss er immer und in erster Linie an sich selbst und an sein Wohl in bezug auf seine Ausgeglichenheit und gesunde Eigenliebe, seinen persönlichen Frieden, seine eigene Freiheit, Harmonie und an seine Glücklichkeit und Zufriedenheit denken. Das hat in keiner Weise etwas mit schlechtem, sondern mit einem gesunden und notwendigen Egoismus zu tun, der ganz natürlich durch den Selbsterhaltungstrieb vorgegeben ist.

Wenn der Mensch unglücklich und unzufrieden ist, dann muss er liebevoll und mutig dem folgen, was seine innere Stimme ihm in bezug auf das Glücklich- und Zufriedenwerden sagt. Das bedeutet, dass er sein Verhalten in bezug darauf beenden muss, einzig auf andere zu hören, ihnen zu dienen und um sie herum zu scharwenzeln und für ein wenig Anerkennung vor ihnen in die Knie zu sinken, sich zu verbeugen und zu verbiegen. Er muss sich selbst sein und sich selbst in richtiger Art und Weise verhalten, denn nur in dieser Weise kann er ein Mensch sein, der aufrecht sein Leben bewältigt. Wie es zu jeder vergangenen Zeit war, ist auch die Gegenwart und die Zukunft darauf angewiesen, dass sie starke und willenskräftige Menschen hat, die voller Energie und Elan ihr Leben zu bewältigen verstehen und als Vorbild auch die grosse Masse der Menschheit in die vorwärtseilende Zeit mitnehmen können, indem sie diese belehren und ihnen Kraft geben, um selbst Wertvolles zu leisten. Also

dený tímto způsobem, považují za normální. Nemají sílu ani odvahu k tomu, aby sami něco činili pro své vlastní blaho a lepší život, a tudíž nekráčejí vpředu jako zářné příklady a nedokážou jít cestou radosti, vlastního míru, lásky a harmonie v pravé štěstěně a spokojenosti a vést naplněný život.

Ať na ně tedy člověk nedbá, pokud mu projevují škodolibost a zlomyslnost, neboť oni to činí z nerozumu a nesoudnosti, a to navíc nikoliv proti němu, nýbrž pro sebe samé. A když se k nim bude chovat správně a distancovat se od všech osočení a výčitek, které mu budou vmetávat do tváře, tak musí vždy myslet na to, že se musí tím spíše vymanit ze spárů svého zlého myšlenkového a pocitového světa vycházejícího z jeho minulosti a že se jím již nesmí více zatěžovat, protože jen tak bude moci vyhrát a stát se veselým, šťastným a spokojeným. Musí tedy vždy a v prvé řadě myslet na sebe samého a na své blaho po stránce své vyrovnanosti, zdravé sebelásky, svého osobního míru, své vlastní svobody, harmonie, šťastnosti a spokojenosti. To nemá nikterak nic společného se špatným egoismem, nýbrž s egoismem zdravým a nezbytným, který je zcela přirozeně udáván pudem sebezáchovy.

Je-li člověk nešťastný a nespokojený, tak se musí láskyplně a odvážně řídit tím, co mu ohledně toho, jak se stát šťastným a spokojeným, říká jeho vnitřní hlas. To znamená, že musí ukončit své chování v tom směru, že dává výhradně na ty druhé, že jim slouží, že skáče kolem nich a že kvůli troše uznání před nimi padá na kolena, uklání se a ohýbá hřbet. Musí být sám sebou a sám se správně chovat, neboť jen tak bude moci být člověkem, který bude zpříma zvládat svůj život. Přítomnost i budoucnost je odkázána na to – a tak tomu bylo i v každé minulé době –, aby měla silné lidi s pevnou vůlí, kteří budou umět plni energie a elánu zvládat svůj život a kteří budou schopni vzít s sebou do kupředu se ženoucí doby i velkou masu lidstva jako vzory,

muss der Mensch auch ein Mensch sein, der der Wahrhaftigkeit der wahren Liebe, der Freiheit, des Friedens und der Harmonie sowie dem Glücklichsein und der Zufriedenheit den Weg weist, was er jedoch nur tun kann, wenn er selbst den wahren Weg seiner positiven Entwicklung beschreitet und er sich zum glücklichen und zufriedenen Vorbild für seine Mitmenschen macht. Also hat er sich selbst bewusst zu entscheiden, ob er den neuen, besseren, guten und positiven Weg in seine Zukunft gehen und die Entlohnung annehmen will, die ihm in Form aller inneren Werte winkt, wie Ausgeglichenheit, wahre Eigenliebe und Liebe für die Mitmenschen, die Fauna und Flora und die gesamte Welt, nebst Frieden, Freiheit, Glücklichkeit und Zufriedenheit.

Wenn der Mensch unglücklich und unzufrieden ist, dann muss er sich selbst ermutigen und seinen unbewussten und lieblosen Weg seiner lebensmässigen Blindheit und seiner schlafenden Realität verlassen. Er muss all seine unrichtigen Kompromisse beenden, die er bisher mit seinem Leben und dem Dasein geschlossen hat, folglich er all das tun muss, was für ihn und sein persönliches Wohl von Bedeutung und Wert ist. Das bedeutet, dass er sich davon abwenden muss, nur immer das zu tun, was andere von ihm zu deren eigenem Nutzen und Profit erwarten, und zwar auch dann, wenn sich die andern von ihm abwenden, die sich Angehörige und Freunde nennen.

Also sei er nicht bedrückt, wenn sie sich von ihm abwenden, wenn er sich um seinen besseren, guten, positiven und richtigen Lebensweg und um gleichartige Verhaltensweisen bemüht. Wenn sie ihm den Rücken kehren oder ihn gar unter Druck zu setzen versuchen, damit er seinen eigenen wertvollen Weg nicht beschreitet und sie ihn zurückgewinnen wollen, damit er im alten Stil weitermacht, dann zeugt das davon, dass es an ihrer Ehrlichkeit gegenüber ihm und auch an wahrer Angehörigkeit und Freundschaft mangelt. Sind sie nämlich wahrlich seine Angehörigen und Freunde, dann stehen sie ihm in seinen Bemühungen achtungsvoll bei und unterstützen ihn in jeder erdenklich notwendigen Beziehung. Tatsächlich wird er aber in dieser Hinsicht manche schmerzhafte Erfahrung machen

a to tím, že ji budou poučovat a že jí budou dodávat sílu, aby sama vykonávala cenné a hodnotné věci. Člověk tedy musí být i takovým člověkem, který bude vytyčovat cestu opravdovosti, pravé lásce, svobodě, míru, harmonii, šťastnosti i spokojenosti, čehož bude ale schopen pouze tehdy, bude-li sám kráčet po pravé cestě svého pozitivního vývoje a učiní-li ze sebe šťastný a spokojený vzor pro své spolubližní. Musí se tedy sám vědomě rozhodnout, zda chce jít do své budoucnosti novou, lepší, dobrou a pozitivní cestou a přijímat odměnu, která se mu bude naskýtat v podobě všech niterních hodnot, jako je vyrovnanost, pravá sebeláska a láska ke spolubližním, zvířecí a rostlinné říši a celému světu a jako je i mír, svoboda, šťastnost a spokojenost.

Je-li člověk nešťastný a nespokojený, tak se musí sám povzbudit a opustit nevědomou a necitelnou cestu své životní slepoty a své spící reality. Musí ukončit všechny své nesprávné kompromisy, které se svým životem a existencí doposud činil, a tudíž musí činit všechno to, co je významné a hodnotné pro něj samotného a jeho osobní blaho. To znamená, že se musí odvrátit od toho, aby dělal vždy jen to, co od něj ke svému vlastnímu prospěchu a profitu očekávají druzí, a musí se od toho odvrátit i tehdy, když se od něj tito druzí, kteří se nazývají jeho blízkými příslušníky a přáteli, budou odklánět.

Ať tedy člověk není stísněn, když se od něj budou odklánět, bude-li usilovat o svoji lepší, dobrou, pozitivní a správnou životní cestu a o způsoby chování takové cestě odpovídající. Když se k němu otočí zády, nebo se jej dokonce budou pokoušet dostat pod tlak, aby po své vlastní hodnotné cestě nekráčel, a budou jej chtít získat zpátky pro to, aby pokračoval ve starém stylu, tak to bude svědčit o tom, že vůči němu postrádají upřímnost a že rovněž neprojevují ani pravý blízký vztah a přátelskost. Jsou-li totiž opravdu jeho blízkými příslušníky a přáteli, tak mu budou v jeho snahách s respektem napomáhat a budou jej podporovat

und sie auch durchleben, weil sich da und dort beweisen wird, dass er nur geliebt und gemocht wurde, weil er mit den ihm auferlegten Regeln der anderen mitgezogen hat, jetzt jedoch dagegen verstösst, wenn er sich seiner und seines eigenes Wohles besinnt und er sich auf den Weg macht, ein glücklicher und zufriedener Mensch zu werden.

Er wird von da und dort wahrscheinlich verbale Angriffe hören, vielleicht mit Ausgrenzung und Liebesentzug bedacht werden, ja gar in der eigenen Familie sowie im Bekannten- und Freundeskreis Verleumdungen ausgesetzt sein. Wenn er aber an seinen Bemühungen seines Wandels zum Besseren, Guten und Positiven in bezug auf seine ganze Gedanken- und Gefühlswelt und seine Verhaltensweisen festhält, dann wird er grossen Erfolg ernten und sein Leben in eines verwandeln, das von guter, richtiger und wahrer Eigenliebe, von innerem Frieden, von Freude, Freiheit, Harmonie sowie von Glücklichsein und Zufriedenheit geprägt ist. Wenn er mutig und kraftvoll den richtigen und wahren Weg seines Lebens geht, dann muss er sich klar sein, dass er oft von vielen in hohem Mass mit Intoleranz behandelt wird, was jedoch nur darum so geschieht, weil die betreffenden Mitmenschen Angst vor seinem Mut zur richtigen und wertvollen Lebensführung haben und sich nicht mit ihm gleichstellen können. Daher grenzen sie ihn aus und verleumden und verurteilen ihn, denn sie können nicht mit ihm mithalten, weil sie Lebensversager sind. Anderweitig aber zieht er Menschen an, die aufrichtig und treu an seine Seite stehen, und zwar darum, weil sie den gleichen Weg wie er beschreiten wollen oder den richtigen Weg bereits gefunden haben und ihn beschreiten.

Diese Menschen sind es, die ihn verstehen und die ihm auch in jeder notwendigen Lage Hilfe leisten, denn sie haben verstehen gelernt, dass das Ziel des wahren Lebensglücks, der Glücklichkeit und Zufriedenheit sowie der inneren Freiheit

v každém myslitelném a nezbytném ohledu. Skutečně však bude člověk v tomto ohledu dospívat k mnohým bolestným zkušenostem a ty bude rovněž i prožívat, protože se v tom či onom případě bude prokazovat, že jej druzí milovali a měli rádi jen proto, že žil v souladu s pravidly, která mu sami uložili, přičemž nyní se proti nim proviňuje, když se rozpomíná na sebe samého a své vlastní blaho a když se vydává na cestu k tomu aby se stal šťastným a spokojeným člověkem.

Bude z té či oné strany pravděpodobně slýchat verbální útoky, bude možná vylučován a bude mu odpírána láska, a bude možná ve vlastní rodině a v kruhu svých známých a přátel vystavován pomluvám. Pokud ovšem ve svých snahách o změnu celého svého myšlenkového a pocitového světa a svých způsobů chování k lepšímu, dobrému a pozitivnímu vytrvá, tak sklidí velký úspěch a svůj život promění v takový, jenž bude charakterizován dobrou, správnou a pravou sebeláskou, niterním mírem, radostí, svobodou, harmonií, šťastností a spokojeností. Půjde-li odvážně a energicky správnou a pravou cestou svého života, tak si musí být jasně vědom toho, že k němu mnozí budou často přistupovat vysokou měrou netolerantně, což budou ale dotyční spolubližní činit jen proto, že budou mít strach z jeho odvahy vést život správně a hodnotně a že se mu nebudou schopni vyrovnat. Proto ho budou vylučovat ze svého kruhu, pomlouvat a odsuzovat, jelikož s ním nebudou moci držet krok z toho důvodu, že jsou životními poraženci. Na stranu druhou bude ale přitahovat lidi, kteří budou stát upřímně a věrně na jeho straně, a to proto, že budou chtít kráčet stejnou cestou jako on nebo že tu správnou cestu již sami nalezli a kráčejí po ní.

Právě tito lidé mu budou rozumět a budou mu i v každé nezbytné situaci skýtat pomoc, protože se naučili chápat, že cíle v podobě pravého životního štěstí, šťastnosti, spokojenosti, niterní svobody, harmonie a pravého niterního

und Harmonie und des wahren inneren Friedens einzig dadurch zu erreichen ist, wenn bewusst der notwendige Weg beschritten und daran gearbeitet wird, diese Werte zu gewinnen. Und dies kann er nur dadurch, indem er seine Aufrichtigkeit und seine Wahrhaftigkeit und Liebe zu sich selbst zur Geltung bringt und er sich dagegen entscheidet, was jene Mitmenschen ihm an Forderungen, Geboten und Verboten aufbürden wollen, die nur zu ihrem eigenen unlauteren Nutzen sind. Damit beweisen sie aber nichts anderes, als dass sie in jeder lebensmässigen Beziehung unzulänglich und einer Verwirrung ihrer unvernünftigen Vernunft und ihres Verstandes erlegen sind. Gegenteilig dazu ist er – und muss es sein – ein Mensch, der sein eigener Herr und Meister und ein Pionier der eigenen Entwicklung zur Rechtschaffenheit und korrekten Lebensführung sowie der eigenen Glücklichkeit und Zufriedenheit ist.

SSSC, 1. Januar 2015, 23.57 h Billy

míru lze dosáhnout výhradně tehdy, když se člověk vědomě vydá nutnou cestou a když bude pracovat na tom, aby těchto hodnot nabýval. A toho bude schopen pouze tehdy, když bude uplatňovat svoji upřímnost, opravdovost a lásku k sobě samému a když se rozhodne proti požadavkům, příkazům a zákazům, které mu dotyční bližní chtějí uvalit na bedra a které slouží jen jejich vlastnímu nekalému užitku. Tím ale nedokazují nic jiného než to, že jsou v každém životním ohledu nedostateční a že podlehli zmatenosti svého nerozumnému rozumu a své soudnosti. Oproti nim člověk je a musí být člověkem, který je svým vlastním pánem a mistrem a také průkopníkem svého vlastního vývoje směrem k počestnosti, ke korektnímu vedení života, jakož i k vlastní šťastnosti a spokojenosti.

SSSC, 1. ledna 2015, 23:57 hod.
Billy